

ניסים ברכה

בוליש ווקס

שבת מלכה

מבַּעַד לְחֵלּוֹן	אַחֵי חַיִּים
רוֹחֵץ הַמְּכַוְּנֹת	מְרִים אֶת יָדָיו
מִסְתַּכֵּל לִי אֶל תּוֹךְ הָעֵינַיִם	אֶל כּוּוֹן הַשֶּׁבֶת
מַחְזִיק אֶת הַגְּרָנִיק	וְשָׁר לָהּ
כְּמוֹ קְלָאצ'נִיקוֹב.	בּוֹאֵי כְּלָה
אֲנִי יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הָאוֹטוֹ	בּוֹאֵי כְּלָה
חֶסֶר אוֹנִים	אַחֵי חַיִּים רוֹקֵד לְכַבּוּדָהּ
עֵינַי נְשׂוֹאוֹת אֵלָיו	וּמְסֻתוֹכָב לְכוּוֹן מְזַרְח
הוּא מִתְחִיל לְרַסֵּס אֶת הַמְּכַוְּנֹת	לְכוּוֹן מְעַרֵב
בְּצִרוֹר רְחֵבִי	פְּנֵי שֶׁבֶת נִקְבְּלָהּ
הַסְּבוֹן נִגְרַם מְעַלִּי	בּוֹאֵי כְּלָה
מְסִים לִירוֹת לְעֶבְרִי	
אֶת טְפוֹת הַמַּיִם	רְאִיתִי בַחַיִּי
הַלְחֻצוֹת בְּצִרוֹר	בִּינָה שְׁנִכְתְּבָת
פּוֹתַח אֶת הַדְּלֵת	בְּמִסְפַּר פְּקָדוֹת מַחְשָׁב
מְפַנֵּה אוֹתִי	רְאִיתִי מְטוֹס מְמַרְיא
וְשׂוֹאֵב אֶת פְּרוּרֵי הָאֲחֵרוֹנִים	רְאִיתִי בִּטְלוֹיזִיָּה אֶדָם
מִתּוֹךְ הַמוֹשְׁבִים	שְׂאֲצָבַע אֱלֹהִים חַיִּים
	נִגְעָה בּוֹ
כְּשֶׁהוּא מְסִים,	וְהוּא הִבְקִיעַ אֶת שַׁעַר הָאֱלֹהִים
חֲקֵי הַשְּׂרִיעָה	קָרָאתִי אֶת שְׁפִירוֹנָהּ
לְצַד חֶק הַלְּאָם	אֶת קֶאֱנֵט, אֶת מוֹרָה נְבוֹכִים
נִדְחָקִים לְשׁוֹלֵי תַעֲלַת הַנִּקְוֹז	אֶךְ מְעוֹלָם לֹא דְמִינָתִי
כְּמוֹ מִי הַשְּׂטִיפָה	שְׂאֲרָאָה
הַמְּלַכְלָכִים.	אֶת הַשֶּׁבֶת
	כְּאִשָּׁה יַפִּיפָה
אֲנִי מַחְזִיק אֵלָיו	הַפּוֹסֶחֶת עַל פְּנֵי
וּבְעֵינַיִם מְבַרִיקוֹת	וְנוֹפֶלֶת שְׂרוּדָה בְּזִרְעוֹת
אֲנוּשִׁיּוֹת	חַיִּים אַחֵי.
הוּא מַחְזִיק בְּחֻזְרָה	
שְׁנֵינּוּ שְׂבוּיִים	
בְּכָלֵלִי הַמְשֻׁחָק	
שֶׁל הַחַיִּים,	
הַפְּרֵט בְּמַרְכּוֹ,	
וְעַל עֲבוּדָה קָשָׁה	
יֵשׁ גְּמוּלָה.	
יָדֵי מְנִיחָה	
בְּתוֹךְ יָדוֹ	
שֶׁטֶר שֶׁל רְחֵל הַמְשׁוֹרְרָת.	

קורבן תמים, היא לא עשתה לך כלום, כלום היא לא עשתה לך. הדבר היחיד זה שהיא יצאה מהחדר, פגעה בשליטה שלך, בחוקים שלך וזה גם מה שיקרה להדה אם אני לא אשגיח. אני פה כדי להשגיח. אתה מבין. אני פה כדי למנוע עוד רצח. יש לי תפקיד. אף פעם לא הרגשתי חשובה כל כך, משמעותית כל כך למישהו בעולם. את שומעת, הדה, אני אגן עלייך, אין לך מה לדאוג, רק תקפיד לא לצאת מהחדר, לא אתקלח ולא אראה טלוויזיה. אהיה איתך, אהובה, סליחה שאני לא זזה עכשיו, שאני לא מחבקת אותך, פשוט שומרת על לואיס, למענך.

קודם כל לעבור את הלילה הזה בשלום, אחר כך לחשוב הלאה, אם לתת את לואיס להסגר, עם כל הכעס קשה לי עם זה, רגילה לשליטה שלו, מה אעשה בלעדיו, מה אני מדברת. הוא אלים, תוקפני, איי-אפשר לחיות עם זה, היום זאת תרזה מחר זאת הדה ואולי יום אחד - אני. הוא יכול לפגוע בי אם ארגיז אותו, אם לא אתן לו את האוכל הרטוב שהוא אוהב. טוב, אחשוב על זה מחר. יותר מדי שינויים ליום אחד. קודם כל שתרזה תחזור. מקווה כל כך בשבילה, בשביל הדה, בשבילי.

איזה לילה. בסלון ובלי טלוויזיה. פוחדת לגשת לקחת את הפוך מחדר השינה. הדה מתכרבלת בו ואני לא רוצה להזיז אותה. יש לי את השמיכה הקטנה, אסתר. אני לא חשובה עכשיו. זאת הדה. גם לא הולכת לשירותים, אתאפק עד מחר. מחר יהיה יותר קל, לפחות אדע מה עם תרזה. נרדמת. מתעוררת. בודקת שלואיס בטווח ביטחון מהדה גאבלר. נרדמת. השעון של הטלוויזיה זוהר בארמוניותו - 3:52 לפנות בוקר. רוב הלילה כבר עבר. להירדם שוב. לישון. לישון. פלו פלו, שומעת את הנזילה. מחר יבוא עם הדאגות שלו, אולי אביא מישהו בכל זאת, טוב אני לא יודעת. מתה לפיפי. להתאפק. להתאפק עד מחר. אכניס את הדה לכלוב ואז אלך לשירותים ולהתקלח. זה יהיה הסידור מעכשיו. הבנת, לואיס? אתה לא תנהל פה את העניינים. מהיום אני המנהלת! כן. כן. הגיע הזמן להתעורר. עוד מוקדם. ממחר, אני מתחילה לארגן את הבית. יהיו פה חיים אחרים. אני אשלוט במצב, אקום בבוקר, אסדר את הבית, לא מחרבנים יותר בסלון. אביא מישהו, אתקן את הנזילה. אולי אפילו אספיק לארגן את הבית לאחי ולג'ניס. אתה תראה לואיס, יהיו לי כוחות חדשים. תרזה תחזור. אני אכין לקראתה את הבית.

7:00 בבוקר טלפון מהווטרנירית: דורית, משתתפת בצערך. תהיי חזקה.

אני מדליקה נר נשמה לזכר תרזה. פותחת את הדלת של חדר השינה. יקרה מה שיקרה.

נתקפת רעב, הולכת למטבח. ארוחת בוקר. לואיס בעקבותי. לא מתייחסת אליו.

עגבנייה, מלפפון, חותכת לסלט. יש לי את כל הזמן שבעולם. סלט חתוך דק. בצל, צנונית, חסה. הדה עדיין בחדר. פוחדת לצאת. חביתה משתי ביצים. מחבת על האש, שמן, חביתה מקושקשת, זה מה שבא לי עכשיו. מוציא גבינה צהובה מהמקרר. מגיע לי אחרי כל מה שקרה; אוכל, תענוג כמעט יחיד שעוד נשאר לי. מתיישבת לאכול. מריחה ריח מוזר. זה שום דבר. אני אוכלת עכשיו. הריח מתגבר. משהו קרה. ניגשת לסלון. עשן. ריח של שריפה. הנר נשמה של תרזה. העיתונים דולקים. לואיס מיילל. הבית בוער.

אני חוזרת למטבח לאכול ארוחת בוקר, שיישרף הכל. ♦